

סעודת שבת

עם ראש הישיבה שליט"א

גליון 9

פרשת כי תבא לאומן

כ"א אלול

שנת ה'תשפ"ב



פרשת בשלח

אני כל כך שמח ומודה להקב"ה שזכיתי לאכול סעודה עם הראש ישיבה, זו הייתה סעודה נפלאה שמחה ונעימה שכל המשתתפים נהנו להיות בה.

כשהגעתי לסעודה קיבל אותי הראש ישיבה בשמחה בברכת שבת שלום, הראש ישיבה שיבח את הילדים שהם התפללו כל כך יפה, ואמר לאשתו: חבל שלא היית בבית הכנסת כדי לראות איזה יופי הילדים התפללו!

במכתבים מונחים כל כך הרבה עצות, חיזוק ושכל לחיים

הראש ישיבה סידר לכל אחד מקום על יד השולחן, היה קצת צפוף ואז הראש ישיבה שר בשמחה עם הילדים: "אם יש מקום בלב יש מקום בשולחן". לפני שירת הזמירות שוחחו על המכתבים של עצתו אמונה, והראש ישיבה אמר: על "עצתו אמונה אי אפשר לעבור בפרוף, צריך ללמוד כל מכתב בנפרד, כי במכתבים מונחים כל כך הרבה עצות כל כך הרבה חיזוק ושכל לחיים".

הראש ישיבה התחיל לשיר את הזמירות וכשהגיע למילים "ברכוני לשלום" אמר הראש ישיבה לילדיו: "אתם יודעים למה מכופפים כאן את הראש? כדי שהמלאכים יברכו אותנו", והראש ישיבה חזר על המילים כמה פעמים, ואחר כך סיפר להם הראש ישיבה: את זה ראיתי אצל מוהרא"ש, וגם בעוד מקום היה נוהג מוהרא"ש לכופף כך את הראש, בברכת כהנים, וגם אני מתנהג כך".

הראש ישיבה מחא כפיים כששר את הזמירות, והראש ישיבה סיפר לאורחים שהתינוק הקטן יחזקאל נ"י אוהב מאוד למחוא כפיים, מתי שהוא יכול הוא מחא כפיים, כשהוא אוכל, כשהוא שר וסתם כך באמצע היום, באמצע השינה ואפילו כשהוא בוכה, והראש ישיבה שאל את הילדים, מי יודע איזה שלושה דברים אמר רבינו שקורים כשמוחאים כפיים? אחד: זה מוריד את כל הדינים, שתיים: זה מביא קדושת ארץ ישראל, שלוש: רבינו אמר: שהוא כבש את העיר ברסלב עם המחאת כף".

אנחנו כבר רגילים לזה

הראש ישיבה המשיך לשיר זמירות ואחר כך שאל: מי ירים השבוע את הגביע? והראש ישיבה כיבד את אחד האורחים בהרמת הגביע, באמצע הקידוש, נשפכה צלחת של רוטב עגבניות, אחרי קידוש הראש ישיבה ניגב את זה, וכשחיוך על פניו אמר "אנחנו כבר רגילים לזה".

בסעודה אכל אורח מלונדון והוא חזר על דברים שונים שהראש ישיבה אמר בשיעורים האחרונים, שאל אותו הראש ישיבה "אתה באמת שומע את כל השיעורים של הראש ישיבה, או רק לפני שאתה בא לכאן?" הוא ענה שכן, חוץ מהשיעורים של משניות שאותם הוא לא שומע.

כששלח הראש ישיבה מיין הקידוש לכלה, אמר הראש ישיבה שאמא שלו הזהירה אותו שהשבוע בשבת יתן הרבה תשומת לב לכלה, והראש ישיבה התחיל לשיר את השיר ששרים בסמינר לכלה, והיה שמח מאוד, ואחר כך קרא הראש ישיבה לילדים

ליטול ידיים: בואו לכיור הולכים ליטול את הידיים לכבוד שבת! כשעמדו על יד הכיור הצביע הראש ישיבה על בתו הקטנה ואמר: עוד מעט היא הולכת לקבל את המיטה של הכלה, וגם את המגירה של הכלה והמימיה של הכלה... והראש ישיבה נתן לה המון תשומת לב.

הראש ישיבה נטל ידיים לכל ילדיו בירך המוציא וחילק פרוסת חלה לכולם. כשהגיע למענדל נ"י בן השנתיים הכין לו הראש ישיבה חתיכות קטנות של חלה כדי שיוכל לאכול אותם לבד, והראש ישיבה ואמר איתו ביחד המוציא.

סיפר הראש ישיבה: למוהרא"ש היו מצלמות כדי שיוכל לראות את הבית הכנסת ביבניאל, וכשהראש ישיבה נכנס למוהרא"ש אחרי השיעור, זה היה כבר לפנות בוקר ביבניאל ומוהרא"ש היה מראה בשמחה גדולה שהאנשים ביבניאל כבר באים לתפילת ותיקין, ואמר הראש ישיבה "יש לי מצלמות בהרבה מקומות, אני יכול לראות את כל בנין הישיבה אני יכול לראות את הבית הכנסת בירושלים, את התלמוד תורה בקריה, אבל אני משאיר את זה פתוח כל הזמן על בית הכנסת של הקריה כדי לראות איך האברכים בכלל לומדים כל כך בהתמדה" והוסיף על זה הראש ישיבה, "זה הנחת שלי לראות איך האברכים מהקריה לומדים בהתמדה".

הכניסו את הדגים והראש ישיבה אכל ואמר "לכבוד שבת קודש", ופנה הראש ישיבה לילדיו שיספרו לאורחים מה קורה בשעה שאומרים "לכבוד שבת קודש", הילדים סיפרו: כשילד אומר לכבוד שבת קודש נברא מלאך ילד, וכשאבא אומר לכבוד שבת קודש נברא מלאך אבא, וכן הלאה...

אחרי הדגים החמיא הראש ישיבה לאשתו "החלה והדגים היו מאוד טעימים" ואחר כך הראש ישיבה שכשפותחים בקבוק צריכים לשפוף מזה קצת, בשביל הלא טובים, שמתי לב שהראש ישיבה ביקש שיביאו לו את הכוס של אשתו, והראש ישיבה מזג לה קצת מיץ ענבים עם סודה, ושלח לה את הכוס.

הראש ישיבה המשיך לשיר את הזמירות, וכשהגישו את המרק הבחנתי שמתחת לכל צלחת מרק ישנה צלחת שטוחה, אחד האורחים שאל את הראש ישיבה על כך אם זה מנהג, והראש ישיבה ענה לו: "זה דבר יפה לכבוד שבת".

אתה מעדיף ללכת לגור בבית אחר ולאכול בשבת נקניקיות והמבורגר?

אחר אכילת המרק שאל הראש ישיבה את אחד הילדים: "אמא מבשלת אוכל טוב לשבת?, או אתה מעדיף ללכת לגור בבית אחר ולאכול בשבת נקניקיות והמבורגר?" והראש ישיבה עשה צחוק מאלו שלא אוכלים בשבת סעודת שבת, רק אוכלים בשבת מאכלים של יום חול.

ואז, הראש ישיבה נענה ואמר: "תודה להשם שאני הולך לחתן כבר את הילד השלישי שלי, אם לא מוהרא"ש הייתי רק עכשיו צריך להתחיל לחפש שידוך לבני הראשון, ועכשיו אני כבר מחתן ברוך השם את ילדי השלישי".

התחילו להגיע אורחים לבאטע {זיץ} הראש ישיבה שוחח איתם ושאל את כל אחד מה דיברו אצלם בסעודה, הראש ישיבה

שאל את אחד האורחים "וואס ביסטו אזוי פארוואלוולט?" {מה אתה פארוואלוולט?} שאל בן הארבע של הראש ישיבה, יוסף נ"י, מה זה פארוואלוולט?

התחיל הראש ישיבה לספר: "לר' נחמן מטולטשין זי"ע היה גבאי בשם וועלוול, {זאבי} לגבאי לא קל להאמין ברבו, כי הוא רואה את רבו כל היום, הוא רואה אותו אוכל, ישן, הולך מפה לשם.

והראש ישיבה שאל את ילדו הקטן: כשמודיעים בתלמוד תורה שהראש ישיבה מגיע וכולם מתמלאים בשמחה ומתכוננים, ואתה חושב למה כולם כל כך נבהלים שהראש ישיבה מגיע? מי מאמין ברבו? זה שרואה אותו מרחוק, "אתם רואים את הראש ישיבה כל יום, אתם רואים שהראש ישיבה אוכל וישן, הראש ישיבה נח על הספה", אמר אחד הילדים: "אבל כשאני יהיה אבא אני גם יעשה את כל הדברים האלו", ענה לו הראש ישיבה "אתה פיקח, אתה יודע שרבי זה לא מישוהא שלא אוכל ולא ישן".

בחזרה לסיפור: לר' נחמן מטולטשין היה גבאי שקראו לו וועלוול, ברוסית 'וועלוול' הוא 'זול' היה ר' נחמן מטולטשין שואל את הגבאי "וועלוול וועלוול, וואס ביסטו אזוי פארוואלוולט? {זאבי זאבי, למה אתה כל כך זול?}

אחר כך קרא הראש ישיבה לכל הילדים ושאל את השאלות של הפרשה ועזר להם לענות את התשובות. הראש ישיבה שר עם הילדים את השיר על שמות השבטים ראובן, שמעון, לוי, יהודה... ואחר כך סיפר קצת מהסיפורים של תפילה מהדף שהילדים הביאו מהתלמוד תורה.

אני כל כך שמח שבקריה כל הנשים הורידו את השיער

כשהכניסו את הבשר, אמר ראש ישיבה שהשבת הוא שבת קאפילוטש של החתן, (שבת האחרונה שהוא לובש כובע בשבת) ולכלה זה שבת שיער, והראש ישיבה אמר שהשבוע הוא מאוד שמח, כי שתי הנשים האחרונות שעוד היו להן שיער - הורידו את השיער, ועכשיו אין כבר שיער בקריה, אין כבר קליפות בקריה, והראש ישיבה חזר על זה כמה פעמים "אני כל כך שמח שבקריה כל הנשים הורידו את השיער".

הראש ישיבה סיפר: שהוא ניגש לאברך וסיפר לו שבתו כתבה מכתב לראש ישיבה שהיא רוצה להוריד את השיער אחרי החתונה, אפילו שאף אחת במשפחתה לא מסתפרת, הראש ישיבה רצה להחמיא לו איזה בת טובה יש לו. אבל אז הוא התחיל להסביר לראש ישיבה שהוא יודע שהבת שלו רוצה להוריד את השיער, ופעם הוא גם חשב שצריך להוריד את השיער, אבל היום הוא כבר מבין שכדי להיות שמור צריכים אישה עם שיער. ענה לו ראש ישיבה: "אותי לא הייתה שומרת אישה עם שיער. אלא רק אישה צנועה שמורידה את השערות שומרת אותי, שיער לא עושה שמחה, שיער לא עושה שמירה, שיער הוא כינים, שדים וקליפות, אף אחד לא צריך את זה".

הראש ישיבה המשיך לספר: "האבא המשיך לנסות להסביר לי שפעם הוא גם חשב כך, ועכשיו הוא כבר סובר שאסור להוריד את השיער", כשראיתי שהוא לא רוצה להקשיב, אתה יודע מה אמרתי לו?, נכון נכון נכון...

הראש ישיבה אמר שמוהרא"ש היה מתפאר בעיר יבניאל שמשפחות מעדות המזרח שיש להם מסורת שונה - מורידות את השיער, אבל מוהרא"ש אף פעם לא יכל לומר שכל הנשים ביבניאל מורידות את השיער.

מה מרוויחים מהשיער?, קשקשים? נחשים?

האורח מלונדון שאל למה היום ביבניאל זה כבר לא כך? ענה הראש ישיבה שצריך לגדול עם זה, צריך להעריך את זה, ולדעת את החשיבות של זה. והראש ישיבה הוסיף שהגננת בגן סיפרה לו שילדה בת ארבע פעם אחת באמצע משחק התבטאה כמו מתוך חלום "אני כבר כל כך מחכה להתחתן ולהוריד את השיער שלי"

הילדות בבית החינוך שלנו גדלות עם זה, והם כבר כל כך מחכות כדי להוריד את השיער שלהן.

הראש ישיבה המשיך לדבר מהעניין, מה מרוויחים מהשיער?, קשקשים? נחשים? אם אני נותן לך לאכול צלחת נחשים הייתה אוכל את זה בכלל? אתה צריך שחר על שאתה לא אוכל נחשים?, אותו דבר עם השערות, מה יש לך משערות ישנות ואפורות? אחד האורחים נענה, שאפשר לצבוע את השערות, אמר לו הראש ישיבה כן, כן, אני מכיר את הסיפורים האלו... אתה צריך להתרענן עם זה כל שבוע, אני מכיר אברך שמבוגר קצת, והוא רוצה להישאר צעיר אז הוא צובע את השערות שלו, אבל מיד כשזה גדל קצת, רואים קצת לבן והשאר שחור...

אחר כך עבר הראש ישיבה לדבר אודות הקהילה שגדלה ברוך השם, והתחיל להיות מצב שכל אחד יש לו את החברים שלו וכבר לא מכירים אחד את השני, "למה שלא יכירו אחד את השני? למה שאנשי הקריה לא יכירו את בחורי הישיבה החדשים?."

הראש ישיבה הראה לכולם את האורח מלונדון והכיר לו את הבחורים עם השמות שלהם, והראש ישיבה אמר לבחורים שיעשו היכרות אתו.

הראש ישיבה דיבר על הנס שהיד של בתיה התארכה, והראש ישיבה ביקש מאחד הילדים שיעשה את התעלול שהיד שלו מתארכת כמו היד של בתיה, הילדים ניסו לחקות את זה, וכולם צחקו... הראש ישיבה המשיך לשוחח עם האורחים כשבאמצע קרא הראש ישיבה לילדים לחזור לשולחן כי הולכים כבר לספר את סיפורי התפילה, אבל היות והיו כבר הרבה אורחים, הם היו צריכים להגיע בזחילה מתחת לשולחן כדי להגיע אל הראש ישיבה, אז הילדים עשו את עצמם כאילו הם הילדים שזרקו אותם ליאור ועכשיו הם יוצאים וחוזרים הביתה, והראש ישיבה שאל אותם על הניסים שקרו להם, שהיו לתינוקות שתי אבנים בפה שמהן יצאו חלב ודבש... היה מאוד מעניין איך הראש ישיבה מוריד את עצמו לילדים ומשמח אותם.

הראש ישיבה סיפר את סיפורי התפילה מדף הקשר שהילדים הביאו מהתלמוד תורה. וכשהגיע לסיפור שילד ביקש מהשם שהוא רוצה להיות בשמחה, אמר הראש ישיבה שזה סיפור מאוד יפה של תפילה. אחר כך סיפרו הילדים סיפורים שהמלמד סיפר להם בתלמוד תורה, הראש ישיבה התעניין בסיפורים שלהם, תיחקר אותם במהלך הסיפור והקשיב להם בקשב רב. תוך כדי הסעודה כשקרא הראש ישיבה לאחד מילדיו והילד צעק מרחוק, כן... הראש ישיבה קרא אותו איליו ואמר לו בתקיפות רבה, כשאבא קורא צריכים לבוא מיד, אי אפשר לצעוק 'כן'...

כל הזמן הגיעו עוד אורחים, אמר הראש ישיבה לבנו שמעון נ"י שיקום מפני האורחים, וכשהגיעו עוד ועוד אורחים אמר הראש ישיבה שיביאו ספסל שיהיה מספיק מקום, הראש ישיבה שאל את הבחורים למי יש סיפור על הפצה, וכל אחד סיפר סיפורים יפים על הפצה.

הראש ישיבה אמר שזה לא חוכמה להתחיל דבר חדש, החוכמה להמשיך בדבר, הראש ישיבה שאל אם יש למישהו את גיליון היכל הקודש, והראש ישיבה הצביע על כותרת הגיליון שמצוין שם, שנה 11, כבר אחד עשרה שנה יוצא הגיליון, זה חוכמה!

הראש ישיבה סיפר שאברך מפיץ שמתגורר בקרית יואל אמר לו: כשהוא ראה את הקונטרס שיצא "נסיעת הראש ישיבה לארץ ישראל" כותב שם הראש ישיבה "שהוא הרגיש מאוד בנוח עם המפיצים הגדולים בארץ ישראל" בהתחלה הוא נשבר מזה שהראש ישיבה מרגיש יותר בנוח שם מאשר פה באמריקה, ואחר כך חשב, אני הולך להפצה כבר ארבע עשרה שנה ברצף מדי שבוע בשבוע, אני רוצה לראות אותם בעוד עשר שנים, באו נראה אם אז, עוד יהיה להם כזה התלהבות!

הראש ישיבה אמר על זה שהוא צודק, כי להתחיל משהוא כל אחד יכול, צריך רק לראות שימשיך להתקיים.